

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵדֵר שִׁבְתָּ

הַתְּלוּעָדוֹת

סִימַם סֵדֵר מוֹעֵד

פִּינְיָן סֵדֵר הַשָּׁמַיִם

פִּרְשַׁת וַיִּקְרָא

הַצֶּשֶׁבֶת

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

181 Huschke Rd.
Liberty, NY 12747

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

כס"ד

”והאריך הרבה בשיחה הקדושה זאת להתגבר להיות שמח וטוב לב בשבת

(שיחות הר"ן, סימן קנה)”

ברוב שבח והודי' דאנקען אנשי שלומינו דעם אייבערשטן אויף דעם
הערליכן שבת התנועות - סיום סדר מועד פון סדר הש"ס, וואס מיר האבן
זוכה געווען מיט צו לעבן במחצת דער ראש ישיבה שליט"א דעם
פארגאנגענעם שבת פרשת ויקרא, שבת זכור - העבר עלינו לטובה.
דער ראש ישיבה שליט"א האט אין א לענגערע בריוו באשריבן עטליכע
נקודות פונעם שבת, און א חלק פון די תמצית פון די דרשות דורךאויס דעם
שבת, אפער ווי דער ראש ישיבה שליט"א פירט אויס אינעם בריוו: "דאס
אלעס וואס שטייט אינעם בריוו איז א ברעקל פונעם שבת, בבחינת יותר ממה
שקריתי לפניכם - פתוב פאן."

קראו ותחי נפשכם!

המערכת

**סדר שבת התנועות - סיום סדר מועד פון סדר הש"ס
פרשת ויקרא, התשפ"ב**

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת צו, י' אדר ב', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לְכָבוֹד מֵיַיִן טֵייעֶרער ... נְרוּ יָאיר

אַ שאַד דו ביסט נישט געקומען צום שבת התנועות - שבת סיום סדר מועד. עס איז געווען א הערליכע שבת, מן הסתם וועסטו נאך הערן שיינע זאכן פונעם שבת פון די חברים. איך וועל דיר שרייבן אביסל וואס מיר האבן גערעדט.

צו מנחה איז צוגעגאנגען דער דיין ר' יונה שליט"א, נאך מנחה האב איך גערעדט אפאר ווערטער, מען האט געזינגען א שטייטע ניגון און מיר האבן גערעדט פון שבת זכור. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא תצא, סימן ט) אויפ'ן פסוק (דברים כה, יח): "וַיִּזְנַב בָּךְ כָּל הַנְּחֻשִׁים אַחֲרֶיךָ", עמלק האט גענומען זנבות, "חותרך זנבות, וזורקן כלפי מעלה" (עיין לקוטי הלכות שבת הלכה ה', אות ט), עמלק רעדט אונז איין מיר זאלן זיין צעבראכן, מען זאל נישט האלטן פון זיך; ער מאכט דאס גאר פאר א מצוה און אזוי הרגעט ער דעם מענטש, ווייל מען טראכט: 'איך בין סיי ווי גארנישט, איך בין סיי ווי א שגן, איך בין סיי ווי א גוי, וואס דארף איך גיין דאווענען? ווער דארף מיין לערנען? מיינע מצות?' מען דארף וויסן אז דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד, יעדער איד דארף וויסן ביי זיך 'איך בין חשוב און טייער ביים אייבערשטן, דער אייבערשטער האט א נחת רוח פון מיר'; דאס מעקן מיר אויס די וואך שבת זכור, געענדיגט מיט די קטנות הדעת, 'איך בין א גארנישט, איך בין גארנישט ווערד'; געענדיגט מיט די סארט מחשבות, 'איך בין יא, איך בין ווערד!'

מיר האבן נישט לאנג גערעדט, גלייך נאכדעם איז מאטי ראזענפעלד צוגעגאנגען צו קבלת שבת, ער דאווענט זייער שיין.

נאכן דאווענען בין איך געגאנגען זינגען זמירות שבת מיט די קינדער. עס איז געווען זייער א גרויסע עולם, דערפאר האט מען געמאכט אז די קינדער זאלן עסן באזונדער פדי עס זאל זיין פלאץ, די געטרייע מלמדים האבן אריינגעלייגט א גאנץ שבת אזויפיל יראת שמים אין די קינדער, איך האב געזינגען זמירות מיט זיי. נאכדעם האבן מיר געגעסן אינאיינעם די סעודה, א גרופע בחורים און אינגעלייט האבן דורכאויס די גאנצע סעודה געזינגען זייער שיינע ניגונים.

פרייטאג צו נאכטס נאך די סעודה זענען מיר זיך צאמגעקומען זינגען זמירות אין שול, נאכדעם האבן מיר זיך מחזק געווען מיט'ן רבינים התחזקות. מיר האבן גערעדט נאך א בחינה אויף וואס די הייליגע חכמים זאגן "חותף זנבות, וזורקן כלפי מעלה", אז מען זאל נישט מאכן פונעם טפל אן עיקר. דער רבי שרייבט א בריוו פאר זיין איידעם: "שרייב מיר וויפיל בלאט גמרא דו לערנסט און וויפיל בלאט פוסק, מאך נישט פון טפל עיקר פון פון עיקר טפל, את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם"; עמלק נעמט זאכן וואס זענען נישט וויכטיג, בבחינת זנב, וזורקן כלפי מעלה, און מאכט דאס וויכטיג - פון דעם רעדט מען, דאס פארלאנגט מען, אויף דעם איז מען מחנך; אנשטאט מען זאל מחנך זיין קינדער, בחורים און מיידלעך - מיט אמונה, רעדן טאג און נאכט פונעם אייבערשטן, פון לערנען די הייליגע תורה, פון וויכטיגע זאכן - דריידט ער אויס דעם קאפ אויף אראפ און די וויידל אויף ארויף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הרה"ק, סימן לג): "אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד", ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט, ביי מיר איז אמונה א גרויסע זאך, אמונה אזוי ווי פשוטי עם און פרויען וואס גלייבן בתמימות ובפשיטות; דאס איז ביים רבי'ן די

גרעסטע זאך. ווי אזוי איז מען זוכה צו אמונה? דורך רעדן צום אייבערשטן, אז מען שמועסט מיט'ן אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, מען רעדט צו אים פידבר איש אל רעהו: "רבנו של עולם, העלה מיר מיט וואס איך מוטשע זיך, העלה מיר, איך קען מער נישט"; דאס רעדן צום אייבערשטן בויט אויף די אמונה, מען הויבט אן שפירן דעם אייבערשטן.

נאך די פאטע איז געווען א שיינע שמועס מיט אנשי שלומינו, מען האט געשמועסט פון הפצה. קודם האבן מיר גערעדט פון אכטונג געבן נאר צו נעמען א מוהל מומחה. פאריגע וואך האט פאסירט אז א טאטע האט געוואלט אליינס מאכן די חתונה און ער האט אריינגעשניטן רחמנא לצלן, די רעגירונג האט אים אוועק גענומען זיינע קינדער.

איך געדענק איך האב געפרעגט מוהרא"ש, דער רבי זאגט (ספר המדות אות מוהל, סימן א): "צריך לחזור אחר מוהל צדיק וירא שמים", מען דארף זוכן א מוהל א צדיק, א ירא שמים, "כי כשהמוהל אינו טוב", ווייל אז דער מוהל איז נישט גוט, "יכול להיות שלא יהיה מוליד, חס ושלום", קען חס ושלום פאסירן אז דער קינד וועט נישט האבן קיין קינדער, "גם על ידי שהמוהל אינו טוב, על ידי זה בא התינוק, חס ושלום, לידי חלי נופל", אויף קען א נישט גוטער מוהל מאכן אז דער קינד זאל האבן די חולי נופל, סיזשערס - רחמנא לצלן; האב איך געפרעגט מוהרא"ש ווער איז א מוהל א צדיק? און מוהרא"ש האט מיר געענטפערט: "וואס א גרעסערער מומחה - אים דארף מען נעמען". בשעת'ן דאס דערציילן רופט זיך אן א איד, איינער פון די געסט: "אבער וואס איז טאקע די פשט וואס דער רבי זאגט?" איך קוק אים אן, איך וויל פארשטיין וואס ער פארשטייט נישט, איך זאג אים איבער נאכאמאל דאס וואס מוהרא"ש זאגט מיר און יענער פרעגט נאכאמאל: "איך פארשטיי וואס מוהרא"ש זאגט, אבער וואס איז טאקע פשט אין רבינ'ס ווערטער?" איך זאג אים נאכאמאל, און יענער פרעגט נאכאמאל, דער עולם האט אנגעהויבן שמייכלען, יענער האט זיך פארשעמט, ער זאגט:

"איך מיין צו פֿרעגן ערנסט, איך מאך נישט חוזק", האב איך אים געגעבן
 צו פארשטיין, עס שטייט אין די תורה, אויב איינער טוט אן עבירה, ער איז
 עובר אויף א לאו - (דברים כה, ג): "ארבעים יבנו", זאל מען אים געבן פערציג
 מלקות, זאגן די הייליגע חכמים (מפות כב): מען געבט נישט פערציג מלקות
 נאר ניין און דרייסיג; דאס הייסט, מיר קענען נישט לערנען די תורה אן די
 פארשטאנד פון די הייליגע חכמים, מיר זעען עס שטייט פערציג און די
 חכמים זאגן עס איז ניין און דרייסיג, אזוי אויך, מיר זעען שטיין אין די
 תורה (דברים ו, ח): "והיו לטטפת בין עיניך", מען זאל לייגן תפילין צווישן די
 אויגן, זאגן די חכמים (עירובין צה:): עס מיינט נישט צווישן די אויגן - נאר
 אויפן קאפ; אזוי זאג איך אים, איך פארשטיי נישט לקוטי מוהר"ן און די
 אנדערע ספרים פון רבי'ן, נאר מיט מוהרא"ש, וואס מוהרא"ש איז מיר
 מסביר - דאס פארשטיי איך. אז מוהרא"ש זאגט א מוהל צדיק ויגרא שמים
 מיינט א מוהל מומחה - פארשטיי איך אז דאס איז דער פשט; פארשטיי
 זיך מען נעמט א מוהל אן ערליכער איד, אבער נישט איינער וואס קען נישט
 די מלאכה.

מיר זענען אריין אין א שמועס מיט די מפיצים, יעדער האט דערציילט
 זיינע שיינע מעשיות ווי מענטשן זענען זיך מחזי' מיט די ספרים און
 קונטרסים. מיטוואך נאכט האט דער גבאי פונעם בית המדרש ... א גאס
 אנועק פון ישיבה אפגעווארט זענקל, ער האט אים צוגענומען זיין הוט
 פאר'ן ברענגען גליונות דארט, זענקל מפיץ האט זיך מיט אים געאמפערט
 צוויי שעה. מיר האט זייער געבאדערט פארנואס ער האט זיך בכלל צוטון
 געמאכט פון אים; איך האב אסאך היטן דא אין ישיבה, במשך די יארן
 זאמלען זיך אן היטן, איך וועל אריבערשיקן בחורים צום גבאי מיט די היטן,
 אים פֿרעגן אויב ער וויל נאך היטן, ווייל די גליונות גייט מען ווייטער מפיץ
 זיין.

שבת אינדערפרי האב איך געלערנט זוהר פרשת פקודי, די היכלות, ווי

דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי איז מגלה וואס טוט זיך אין הימל;
עס איז גאר אנדערש דאס לערנען דעם הייליגן זוהר מיט די הקדמות פון
רבי'ן, מען שפירט אזא ליכטיגקייט, מען ווערט אזוי געשטארקט.

געווענליך לערנען מיר שבת אינדערפרי פאר'ן דאווענען א שיעור אין
ספר פעולת הצדיק, אבער די וואך האב איך נישט פארגעלערנט, איך האב
געדראפט געבן צו עסן פאר מיינע קינדער, העלפן מיין ווייב תחי'.

פסוקי דזמרא האט פארגעדאווענט ר' עזרא בוים, שחרית האב איך
געדאווענט. עס איז געווען א שבת שבע ברכות ביי א טאכטער פון אהרן
וועבערמאן מיט החתן אברהם צוויבל. אויך איז געווען א קידוש, ביי רפאל
פורסט איז געבוירן געווארן א צווילינג, א אינגל מיט א מיידל, ער האט
געמאכט די ברית מיט די קידוש דעם שבת. ויקרא שמה בישראל פיגא, נאכן
רבינ'ס מאמע. מוסף האט געדאווענט מאטי הימליך. נאכן דאווענען איז
געווען די ברית, דער מוהל וועם אנשי שלומינו נוצן שטענדיג, ר' אהרן הלוי
ווייס - איז געקומען צו פארן אויף שבת, ויקרא שמו בישראל נחמן נתן.
גלייך נאכן ברית איז געווען א קידוש.

מיר האבן גערעדט פונעם מעשה פון זבוב ועפכיש (ספורי מעשיות, מצשה ז),
די נסיעה פון הייליגן רבי'ן, דאס גרויסקייט פון לערנען יעדן טאג דעם בלאט
גמרא. אויך פון שלום בית, אז מען זאל שייך רעדן צו די ווייב. מוהרא"ש
האט מיר געזאגט איין זאך אין אומאן ראש השנה: "יעדעס מאל דו רעדסט
זאלסטו רעדן פון דריי זאכן, תורה, תפלה, שלום בית און שידוכים", איך
פרוביר צו פאלגן און רעדן פון די זאכן.

מען האט גערעדט פונעם נאמען פונעם ר' הנמול "נחמן נתן", ער זאל
זוכה זיין צו דאס ווארט וואס דער רבי האט געזאגט (ימי מוהרנ"ת חלק ב', סימן
לב): "נחמן נתן לאכט פון די וועלט", ער זאל זיך גוט אויסלאכן בזה העולם;
אזוי ווי דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט פשט אויף

דעם וואס חקמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית כב.) אליהו הנביא האט געוויזן פאר רב ברוקא "הני תרי בדחני", דאס מיינט מען אן ערליכער איד וואס ער האט 'תרי בדחני' צוויי סארט לאכן; מענטשן לאכן פון אים, מען שפעט פון אים אבער ער פארלירט זיך נישט, ער גייט ווייטער אן מיט זיין עבודת השם, און ער לאכט פון די וועלט, ער לאכט זיך גוט אויס פון אלעמען, דאס איז די תרי בדחני, דער איז א בן עולם הבא (הוכא בספר בעל שם טוב על התורה פרשת במדבר, אות ב); דאס האט דער רבי געזאגט: "נחמן נתן לאכט פון די וועלט".

עס זענען געווען אסאך געסט; סיי פרישע מקורבים, אויף פונעם חתנים משפחה און נאך, אלע האבן אויסגעהערט, אלע האבן געזאגט אז זיי ווילן האבן מיט'ן רבי'ן, די דיבורים האט זיי אויפגעוועקט.

די שבת בייטאג סעודה איז געווען אינאיינעם מיט'ן סעודת ברית און שבע ברכות, ביי די סעודה האב איך נישט גערעדט.

ביי די סעודה איז צו מיר געקומען א אינגערמאן פּרעגן וואס צו טון, זיין ווייב האט פריער גע'חלש'ט אין צימער און זי איז שוואך, איך האב אים געזאגט צו וועם ער זאל רעדן, איך האב גערופן דיין חבר מאטי היימליך, ער איז אן הצלה מאן, אז ער זאל גיין קוקן אויב אלעס איז פיין. איך האב ספעציעל אים גערופן ווייל ער זוכט נישט משוגע צו מאכן מענטשן, שטופן צו גיין אין שפיטאל. וויפיל מען איז מרויח פון הצלה - ליידיט מען פון זיי אזעלכע שוועריקייטן; רוב מאל מאכן זיי משוגע פאר גארנישט און פאר נישט, זיי זאגן גיי אין שפיטאל; מען וועט דיר צונעמען די גאנצע שבת. ופך הרה, זי איז געזונט און שטארק, נאר אביסל איבערגעשטרענגט וכו'.

נאך די סעודה בין איך געגאנגען מבקר חולה זיין ר' משה ארי' גרו יאיר, ער איז געליגן מיט א רוז אין בעט. ער זאגט מיר: "נאך א מזל איך האב דעם דרך הלימוד, אזוי ווער איך נישט צעדרייט פון ליגן אין בעט", א צווייטער וואלט משוגע געווארן פון ליגן אזוי לאנג. מיר איז געווען

אינטערעסאנט צו זען א ברוסל'ער חסיד ווי ער ליגט אין בעט מיט ספרים ארום זיך; א משניות, א תהלים וכו'.

נאכמיטאג בין איך געגאנגען זאגן תהלים מיט די קינדער. מיר האט געברענגט צו האבן אפאר מינוט באזונדער מיט די קינדער, עס זענען געווען דארט נאר די מלמדים מיט די קינדער. איך האב אויסגענוצט די צייט צו רעדן צו זיי פון קדושת הברית, עס זענען געווען אסאך פּרעמדע קינדער פון אנדערע מוסדות וואס מען רעדט נישט דארט פון קדושה.

געדענקסט אונדאי דיינע קינדער זאָרן, איך בין געווען זיין ערשטער מלמד ביי די דרייצן יאר וואס איך האב דיר אויסגעלערנט צו זיין הייליג. איך געדענק ווען דו ביסט געקומען וויינען צו מיר און מיר געזאגט, וואס זאל איך טון, איך האב בכלל נישט געוויסט אז מען טאר נישט אַנרירן וכו', איך האב דיר דעמאלט אנטפלעקט די זאך פון התבודדות, איך האב דיר געזאגט זאלסט דאס זאגן פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם איך בין נישט שולדיג, איך בין א קינד פון דרייצן יאר, קיינער האט מיר נישט געזאגט אז דאס איז אן עבירה".

איך האב געווארט א גאנץ שבת צו קענען רעדן צו די קינדער פון קדושה, איך וויל נישט האבן בלוט אויף מיינע הענט. יעצט איז ארויסגעקומען א שרעקליכע מעשה, א בחור האט מטמא געווען איבער זיבעציג קינדער פאר צוויי גאנצע יאר. איך וויל נישט זאגן די נאמען פונעם מוסד וואו דאס האט פאסירט, א פחד, א שרעק! טייערע קינדער זענען געפייניגט געווארן מיט מעשה תועבה, קיינער האט נישט דערציילט, מען האט מורא געהאט וכו'. וואלטן די מלמדים גערעדט - וואלט דאס נישט געקענט פאסירן, עס וואלט גלייך ארויסגעקומען, קינדער אז מען זאגט זיי אן, מען מאכט זיי באקוועם צו קומען דערציילן - קומען זיי דערציילן.

איך האב פון קיינעם נישט מורא, נאר פונעם אייבערשטן. מענטשן

האלטן מײַך פֿאַר: ״הײַתכן, אזוי רעדסטו? אזא ברייטקייט?״ געלויבט דעם אייבערשטן אײַך טו וואס מוהרא״ש האט מיר געזאגט.

אברהם משה גרו יאיר האט מיר דערציילט, ווען די ישיבה האט זיך געעפנט האט מען אים אריינגעשולעפט צו מוהרא״ש; איינער פון די אינגעלייט וואס האבן געהאלפן עפענען די ישיבה האט געהאט טענות אויף מיינע דיבורים, מען האט אים איבערגערעדט ער זאל גיין צוזאמען מיט זיי רעדן אויף מיר. אברהם משה גרו יאיר איז מיר זייער געטריי אלע יארן, פונעם ערשטן טאג איז ער געשטאנען מיט מיר, למעשה איז ער מיטגעגאנגען, יענער האט נאכגעזאגט שטיקלעך פון דרשות און געווארט אז מוהרא״ש זאל רעאגירן, מוהרא״ש רופט זיך אן: ״זעסט נישט אז ער רעדט גוט? פון דעם וואס מען קריגט אויף אים, דאס איז א סימן אז ער רעדט גוט״; שפעטער ווען אײַך בין געקומען צו מוהרא״ש האט מוהרא״ש מיר געזאגט: ״רעד מער, רעד נאך״.

בשעתן רעדן צו די קינדער האב אײַך גלייך געזען אז עס זענען געווען קינדער וואס דארפן רחמי שמים, זיי האבן אנגעהויבן לאכן. אײַך האב געדרייט דעם שמועס אויף אן אופן עס זאל יא אין זיי אריינגיין.

נאך מנחה האבן מיר געהאט זייער אן התעוררות דיגע שלש סעודות. מיר האבן גערעדט פון דאס גרויסקייט פון קומען צום באשעפער, אים בעטן: ״אײַך וויל זיין אן ערליכער איד״, פון זיך טענה'ען מיט'ן אייבערשטן. דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת בלק, קצה.) דוד המלך האט פארשטאנען אז אויבן אין הימל איז מער חשוב די געבעט פונעם ארעמאן ווי פון קעניגן און נביאים, האט ער זיך אויסגעטון די בגדי מלכות, ער האט זיך אנגעטון קליידער ווי אן ארעמאן און געבעטן דעם אייבערשטן (תהלים קב, א): ״תפלה לעני כי יעטף״, וואס איז טייטש פֿי יעטוף? ער האלט צוריק, דער ארעמאן ווען ער רעדט צום אייבערשטן שטעלט ער אלעס אפ, דער אייבערשטער קערט זיך צום ארעמאן און לאזט אלעס אפ.

אלע פֿרעגן: "מיט וואס טוט זיך דער אייבערשטער באשעפטיגן?" און מען ענטפערט זיי: "דער אייבערשטער טוט זיך באשעפטיגן מיט זיינס א זאך, מיט די תפילות און טענות פון די צעבראכענע הערצער, תפילות פון אַרעמעלייט", די בית דין של מעלה קומען אריין, זיי זאגן: "פארנוואס דארף דער אייבערשטער זיי אויסהערן? מיר וועלן מאכן א משפט", אבער דער אייבערשטער זאגט זיי: "איך וויל אזוי, איך וויל זיין אליינס מיט זיי".

דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי תלכות תפילין ה, אות מג), מה דאך ווען אן אַרעמאן בגשמיות קומט זיך אויסטענה'ען צום באשעפער ווערט אזא רעש און א טומל אין הימל, איז דאך זיכער ווען א איד קומט צום באשעפער, ער וויינט: "רבוננו של עולם, איך בין אן אמת'ער אַרעמאן, איך בין אזוי ווייט פון דיר! רבוננו של עולם, איך ליג אין א טיפע בלאטע, איך זינדיג, איך טו עבירות; העלף מיר באשעפער, איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין אן ערליכער איד" - איז דאך זיכער אז עס ווערט א מורא'דיג טומל אויבן אין הימל, דער אייבערשטער אליינס נעמט די תפילות און איז אים מוחל.

דאס זעען מיר אין פרשת ויקרא (ב, א): "וּנְפֹשׁ כִּי תִקְרִיב", זאגט רש"י, ביי אנדערע קרבנות געפונען מיר נישט עס זאל שטיין "וּנְפֹשׁ כִּי תִקְרִיב", נאר דא בייים קרבן עני, ווייל דער אייבערשטער זאגט: "מעלה אני עליו כאלו הקריב נפשו"; דאס איז אויף ביי אן אַרעמאן בדת, אן אַרעמאן אין רוחניות; ער קומט צום באשעפער מיט זיינע קליינע עבודות, ער זאגט: "רבוננו של עולם, איך האב ביטערע שווערע נסיונות, דאך וויל איך זיין גוט", דאס איז חשוב בייים אייבערשטן - כאלו הקריב נפשו.

דער יצר הרע פארגינט אבער נישט, ער זאגט דעם מענטש: 'קיינער דארף דיך נישט, דו שטינקסט, דו מאכסט צער פארן באשעפער, זיין דאווענען שטינקט, זיינע מצות שטינקען' - דארף מען געדענקען דער אייבערשטער האט מיך ליב, ער האט ליב אפילו עס שטינקט. די תורה זאגט (שם, יז): "וְשָׂטַע אֶת־כַּנְפָּיו, וְהִקְטִיר אֶת־הַכֹּהֵן הַמְזַבְּחָה", מען זאל

פארברענען דעם קרבן עני מיט די פּעֶדֶרֶן; ווער עס האט שוין אַמאַל געשפּירט די שרעקליכע גערופּ פון פּאַרברענטע פּעֶדֶרֶן, פּאַרברענטע האַר-ווייסט אַז דער גערופּ איז נישט אויסצוהאַלטן, ווי קען זיין מען זאל מקטיר זיין דעם קרבן עני, דעם עוף מיט די פּעֶדֶרֶן? זאַגן די הייליגע חכמים (ויקרא רבה ג, ה; הובא ברש"י): "כְּדִי שִׁיְהָא הַמְזַבַּח שֹׁבֵעַ וּמִהֲדַר בְּקַרְבָּנוּ שֶׁל עֲנִי", אַז דער מזבּח זאל ווערן באַשיינט און זאט פּוּנְעַם קרבן עני; דא זעט מען אַז אַפּילו אַ מענטש וואס איז אַ ריכטיגער עני, אַן עני בְּדַעַת, קומט צום באַשעפּער מיט אַ קרבן, ער לייגט תּפּילין, ער דאווענט, ער לערנט, אַפּילו די מחשבות פּייניגן אים, מען טראַכט 'איך שטינק דאך, איך בין דאך אַן עקלדיגער מענטש' - דאך מען געדענקען אַז ביים אייבערשטן איז דאס נישט קיין שטינק, ביים אייבערשטן ביסטו שייין.

נאך מעריב האבן מיר געמאַכט קידוש לְבָנָה, נאכדעם האבן מיר געמאַכט הַבְּדֵלָה. דער עולם איז דערנאך ארויס אין לעבעדיגע טעגן, מען האט אסאך געזינגען ניגונים פון אומאן ראש השנה, אלע האבן געמאַכט פון די ניגונים תּפּילות צום אייבערשטן אַז מיר זאלן זוכה זיין צו זיין ביים הייליגן רביין דעם קומענדיגן יאר ראש השנה שנת תשפ"ג אין אומאן. יעצט איז נישט שייך צו פארן, די גרעניצן זענען פארשלאסן, עס ברענט אַ מלחמה צווישן אוקריינא און רוסלאַנד.

נאכדעם האב איך אויפגענומען מענטשן, דאס איז פון די עבודות קשות; אויסהערן פּראַבלעמען און קענען מדרוך זיין מיט די עצות און שכל פון רביין.

צו מלכה מלכה זענען געקומען אסאך געסט וואס זענען נישט געווען שבת. דער דיין ר' יונה שליט"א האט גערעדט, ער האט נאכגעזאגט פון דעם הייליגן צדיק רבי מענדעלע מרימנאו זכותו יגן עלינו (הובא בספר ילקוט מנחם, הפטרות ויבא), עס שטייט (מלכים ב ד, כג): "מדוע את הלכת אליו היום", דער מאן פון שונמית האט איר געפּרעגט, פּאַרנואַס גייסטו צום צדיק, צו אַלישע

הנביא? "לא חדש ולא שבת", היינט איז נישט ראש חודש און נישט שבת, "ותאמר שלום", האט זי געענטפערט: "שלום", וואס האט זי געמיינט צו זאגן מיט דעם "שלום"? נאר די גרעסטע סכנה, די גרעסטע צרה איז ווען א מענטש מאכט שלום מיט זיין מצב, ער זוכט שוין נישט א וועג ארויס פון זיינע תאוות רעות; דאס האט זי געזאגט, דו פרגעסט מיר פארנוואס איך פאר צו מיין רבי? וואס איז היינט די יום טוב? "שלום!" איך ציטער וואס גייט זיין מיט מיר.

נאכדעם האב איך איפערגע'חזרט די שמועס וואס דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן יט) אז ווער עס ליגט אין טומאה און ער זוכט א וועג ארויסצוגיין - איז דאס נאר דורך לימוד התורה, אויב וועט א מענטש זיין שטארק צו לערנען יעדן טאג כף וכף משניות, כף וכף גמרא - וועט ער ארויסגיין פון די טומאה, פון די זקמה. אנדערע עצות איז נישטא, א שאד צו גיין צו טערעפיסטן וואס קענען זיך אליינס נישט העלפן, ווי קענען זיי מיר העלפן? ! נאר די עצה פונעם רבי'ן, לערנען שיעורים פסדרן - דאס העלפט.

מענטשן לאכן: 'קוק די ברסלב'ער, זיי מאכן א סיוס אויף זאגן, מען שפעט פון ברסלב, מען נעמט ארויס אן האטעל פאר זאגן גמרא, פאר דאווענען גמרא...'; איך טענה נישט מיט קיינעם, אבער דיר זאג איך, פרגע יענעם: "וואס האסטו געטון די גאנצע ווינטער, האסט געעפנט א ספר?" (נישט דו זאלסט גיין פרגען מענטשן, טענה זיך אויף נישט; דאס איז נאר א וועג פון ארויסברענגען די זאך, מען זאגט 'פרעג יענעם'), פרגע אים: "וואס טוסטו שבת? וואס טוסטו פרייטאג? ליינסט צייטונגען, פארברענסט דייע טעג און זארן".

איך האב ארויפגערופן א אינגל וואס האט די וואך בר מצוה געהאט, די בר מצוה איז געווען אין ישיבה. ער האט זיך אויפגעשטעלט ביי די בר מצוה זאגן זיין פשעטל, אנשטאט זאגן צוויי ווערטער און מען גייט אריינזינגען,

נעמט ער א גמרא און זאגט: "תנא דבי אליהו, כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא... הדרך עלך כל ששה סדרי תלמוד בבלי...". ער האט געמאכט א סיום הש"ס! די משפחה זענען געווארן פארפרוירן, אזוינס האבן זיי נאכנישט געזען, א אינגל, א בר מצוה בחור זאל ענדיגן ש"ס!

קומען די לצים און פרעגן: "האסט טאקע מסיים געווען ש"ס? איך קען דיך פארהערן?" אזוינס האט יעדער פֿרסלכער חסיד, ווי נאר ער דערציילט א סיום פרעגט מען אים: "איך קען דיך פארהערן?" זאגט איינער זייער גוט: "מיר קענסטו נישט פארהערן, איך זאג; דו אבער לערנסט דאך געהעריג, איך קען דיך פארהערן?" בלייבט יענער שטיין מיט די צונג אינדרויסן.

עס איז א וואונדער, ווער עס וועט דיר זאגן "איך האב א שיעור", "איך גיי צו א שיעור", "איך האב א חברותא", קיינעם וועט מען נישט פרעגן: "איך קען דיך פארהערן?" פארנוואס פרעגסטו נישט די וואס לערנען צי דו קענסט זיי פארהערן...

איך האבן מיר גערעדט פון שלום בית, פון רחמנות האבן אויף די ווייב. אז זי רופט: "קום אהיים, העלף מיר, איך פאל פון מיינע כחות" - זאל מען אהיימגיין, נישט זיך ארויסדרייען. אז די ווייב רופט און בעט: "נעם מיך דארט און דארט", זאל מען נישט זאגן: "איך בין דיין קאר סערוויס דרייווער?!" עס איז א פלא צו זען אינגעלייט וועלכע ווילן נישט אהיים גיין, זיי ווילן נישט ענטפערן דעם טעלעפאן ווען די ווייב רופט; וואלט א חבר געבעטן "טראג מיך", "נעם מיך דארטן", - וואלטן זיי געלאפן, געטראגן, געברענגט - פארנוואס די אייגענע ווייב וויל מען נישט נעמען, טראגן און ברענגען...

די אמעריקאנע פאלק רופט דעם פרעזידענט'ס ווייב "די ערשטע פרוי פון די פאראייניגטע שטאטן", די פוירסט לעדי; א איד דארף דאס זאגן אויף זיין ווייב, "דו ביסט די ערשטע און די חשוב'סטע ביי מיר".

די סיום האט געמאכט יענקי לעזער, ער לערנט פאר דעם בלאט גמרא אין אידיש און אין ענגליש; צוויי שיעורים א טאג.

דער דיין האט געבענטשט, איף האב געזאגט די שבע ברכות, מען האט אויסגעטיילט אפאר הונדערט גמרות מנקד, קליינע ווייכע גמרות, עס זאל זיין גרינג מיטצונעמען מיט זיך אין ארבעט, אונטעררוועגנס. נאכדעם האט מען געטאנצן ביז פארטאגס.

איף בין אהיימגעפארן נעכטן נאכט, מיר זענען אנגעקומען פינף אזויגער, מען האט גערוקט דעם זייגער, מען האט פארלוירן א שעה.

היינט אינדערפרי איז נישט געווען קיין מנין אין ישיבה, איף האב געדאווענט אין ישיבה ביחידות. די הלכה איז, ווער עס האט א מנין קבוע און עס פאסירט אמאל אז עס נישטא קיין מנין - זאל מען בלייבן דאווענען אינעם בית המדרש וואו מען דאווענט.

ביי מנחה איז שוין געווען מנין, נאך מנחה האבן מיר פארגעלערנט די בלאט גמרא. איף האב געלערנט מיינע שיעורים און אהיים געגאנגען העלפן מיין ווייב תחי'.

איף בין זייער איבערגענומען פונעם שבת, עס איז געווען הערליך שיין, צענדליגער משפחות זענען פריש מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן. די אינגעלייט און בחורים האבן זייער שיין אויפגענומען יעדן איינעם. אויף די פרויען, די מיידלעך, די תלמידות האבן זייער שיין אויפגענומען יעדן איינעם.

בנוגע וכו'; ער איז א קראנקער מענטש, איף דארף שטיין על המשמר נישט צו לאזן ביי אונז אין די קהילה קראנקע מענטשן. מוהרא"ש האט מיר געזאגט: "דיין ארבעט איז, פון איין זייט זאלסטו מחזק זיין יעדן איינעם, און פון די אנדערע זייט זאלסטו אכטונג געבן צו פארטרייבן די דריי פיתות

קנעכט וואס דער מלך האכזר האט אריינגעברענגט (עיני ספורי מעשיות, מעשה יא); איף דאנק דיר פאר'ן מיר איבערגעבן די אינפארמאציע.

דאס האב איך געלערנט ביי מוהרא"ש. יארן צוריק איז געקומען צו מיר א איד פון יבנאל, דער איד איז געווען זייער א נאנטער מענטש צו מוהרא"ש, ער איז געווען א גרויסער פאנדערעזער אין יבנאל. ער האט מיר געבעטן ער וויל אריינלייגן זיין זון אין ישיבה, איך האב געטראכט: 'זיכער איז דאס ביהסכמת מוהרא"ש, ער האט דאס זיכער דורכגערעדט מיט מוהרא"ש, ער איז דאך א יוצא ונכנס, א משמש', דאך האב איך געפרעגט מוהרא"ש, איך האב דערציילט פאר מוהרא"ש אז דער איד וויל אריינלייגן זיין זון. מוהרא"ש ווערט ערנסט און זאגט מיר: 'נעם אים נישט אריין אין ישיבה, ער איז א קראנקער בחור, ער לויפט נאך אינגלעך און בחורים; איך האב אים פארטריבן פון יבנאל, ער איז א מגינול; אויב דו וועסט אים ארייננעמען אין ישיבה - וועט ער קאליע מאכן אלע בחורים', מוהרא"ש זאגט מיר: "אז דו פארשטייסט בעסער - קענסטו טון אנדערש, אבער איך זאג דיר זאלסט זיך אכטונג געבן פון אים", מער האב איך נישט געדארפט, איך האב יענעם פארטריבן פון ישיבה.

ביי מוהרא"ש איז געווען אמת, מען האט נישט פארדעקט די שמוץ אונטערן קארפעט. אין אנדערע פלעצער, אז מען כאפט א מגינול, אויב דער טאטע איז מקורב למלכות - פארדעקט מען דאס, אדער אויב דער טאטע האט געלט - פארדעקט מען דאס, ביי מוהרא"ש איז געווען אמת, מעגסט זיין דער נאנטסטער מענטש, אז זיין זון איז א סכנה - קען ער נישט זיין צווישן ריינע קינדער, ריינע בחורים.

גלייב מיר, איך קען אסאך פארטראגן און אסאך דעהייבן, אבער דאס וואס דו האסט מיר דערציילט האט מיך אזוי צערועדערט, איך בין נאכאלץ נישט ביי מיר פון די מעשה. איך האב אסאך געבעטן דעם אייבערשטן איך זאל וויסן וואס צו טון. איך האב אים פארטריבן, ער וויינט צו מיר פארנוואס דער ראש ישיבה האט נישט קיין רחמנות, גיי זיי אים מסביר אז דאס איז רחמנות, איך האב רחמנות אויף קהלת היכל הקודש.

זיי ממשׂיף מיט דיין הייליגע אַרבעט, גיי הפּצה; אַפּילו דו זאַלסט נישט לייגן קיין גליונות, בלויז ווען מען זעט דיר - איז דאס הפּצה. מען זעט אַ אינגערמאן זיך אויפפירן אזוי דרף אַרץ'דיג, אזוי איידל, אזוי ערליך, דאס מאכט אַז מענטשן זאל קומען צום רבי'ן.

לאז מיר וויסן אויב איז שׂיף מיר צו מאכן די שאַנק פאר פּסח, מיין ווייב וועט זיך זייער פרייען.

נאכן ענדיגן שרייבן דעם בריוו, אפּשרייבן דעם גאַנצן שבת, קלער איך אַז עס האט זיך געלוינט אַז דו ביסט נישט געקומען אויף שבת, אזוי האב איך אפּגעשריבן דעם שיינעם שבת, אזוי וועלן נאך מענטשן קענען ארויסנעמען אביסל חיזוק פון די שיינע התחזקות וואס מיר האבן גערעדט; איך צי צוריק... ענדערש וואלסטו זא געדארפט קומען, ווייל דאס אַלעס וואס שטייט אינעם בריוו איז אַ ברעקל פונעם שבת, בבחינת יותר ממה שְקִרִיתִי לְפָנֶיכֶם - כתוב כאן.

בעט פאר מיר, איך גיי מאַרגן צום דאקטער; קען זיין איך וועל דאַרפן אריבערגיין עפּעס, איך וויל נישט שרייבן. בעט פאר מיר, מאַרגן אינדערפּרי איז מיין אפּוינטמענט.

יואל בן רייצא רעכיל.

...

בשורה טובה ומשמחת!

שוין יעצט
דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע וואך

צו אייער טיר

אויף די פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע
וועכנטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

הערליכע בריוו, שאלות

ותשובות אין אלע אקטועלע

נושאים אין טאג טעגליכן לעבן.

געשריבן דורכן ראש ישיבה
הרה"ג ר' תה"ר

יואל רוטה

שליט"א

רופט אדער טעקסט

718•387•2691

קח
הכל
הקודש

אדער שיקט א אימעיל צו subscribe@kerenhadfusa.org

goodpointmedicine@gmail.com

יין טייפערער חבֿר,
 סט זיך שוין בעסער?
 עסכמה אונטן אומות

מעשה לעד

היסטארישע דורכברוך

אין די וועלט פון ערליכע
אידישע ליין מאטריאל!

הערליכע מעשיות דערציילט
 דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א

- מעשה לעד
 וועט אויפבויען
 די דרך ארץ און
 מידות טובות ביי
 די קינדער לעד
- מעשה לעד
 וועט ווייזן די
 ריכטיגע וועג פאר
 אייערע קינדער
 צו זיין ברוסל'ע
 קינדער לעד
- מעשה לעד
 וועט אויפבאקן
 אמונה אין די
 קינדער לעד
- מעשה לעד
 וועט אייג-
 געוואוינען
 דערן צו און
 פונעם אייבערשטן
 די מיילער פון די
 קינדער לעד

**די בעסטע
 משלוח
 מנות פאר
 די גאנצע
 משפחה**

די מעשה לעד קינדער ביכל וועט בערן די זיין צו באקומען
 אין די נאנטע טאג ביי די מפיצים און ביי די קין הדפסה.

קחו ברכה אל תוך בתיכם!